

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 28 PŽ-2943/2023-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, te doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom META SOLUTION d.o.o. iz Zagreba, Ulica Franje Miličevića 45, OIB 83151931623, odlučujući o žalbi predlagatelja NOVA HRVATSKA BANKA d.d. iz Zagreba, Varšavska 9, OIB 78427478595, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Gugić, Kovačić & Krivić d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 52, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-318/23 od 6. srpnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 7. studenoga 2023.

riješio je

I. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-318/23 od 6. srpnja 2023. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev predlagatelja Nova Hrvatska banka d.d. za naknadom troška drugostupanjskog postupka, dok će se o zahtjevu dužnika za naknadom tog postupka odlučiti u odluci kojom će se okončati prethodni postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud odbio (kao neosnovan) prijedlog Nove Hrvatske banke d.d. za donošenje dopunskog rješenja određivanjem mjere osiguranja zabrane raspolaganja imovinom odnosno zabrane raspolaganja imovinom dužnika bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja. Tako je prvostupanjski sud riješio jer je rješenjem suda poslovni broj St-318/23 od 26. svibnja 2023. na prijedlog predlagatelja pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom te je tim rješenjem ujedno odredio mjeru osiguranja postavljanjem dužniku privremenog stečajnog upravitelja, no podneskom od 29. svibnja 2023. predlagatelj je predložio donošenje dopunskog rješenja na način da se dužniku odredi (i) mjera osiguranja zabrane raspolaganja imovinom odnosno zabrane raspolaganja imovinom bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja, a što je predlagatelj predložio još u svom prijedlogu za otvaranjem stečaja nad

dužnikom. Međutim, budući da predlagatelj kao razlog za određivanje te mjere naveo da je dužnik već ranije provodio statusne promjene (dužnik je ranije proveo statusnu promjenu spajanjem društava Solution Flash d.o.o. i Meta Nekretnine d.o.o.), to prema ocjeni suda „ne može se izvesti zaključak kako bi novom statusnom promjenom dužnika nastupile takve promjene njegova imovinskog položaja koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne, neovisno o tome što se statusna promjena pripajanja odnosno spajanja ima smatrati kao raspolaganje imovinom pripojenog društva”; da se statusna promjena smatra raspolaganjem imovine društva proizlazi iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-831/2019 od 13. veljače 2019. (str. 117.-119. spisa) na koju se odluku prvostupanjski sud pozvao u obrazloženju rješenja. Osim toga, sud prvog stupnja smatra da nastupanjem statusne promjene na strani dužnika predlagatelj ne bi trpio nepovoljne posljedice s obzirom na odredbe članka 541. stavka 2., članka 523. stavka 1., članka 533. stavka 1. i članka 550. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine” broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22 i 18/23).

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio predlagatelj pobijajući ga zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Žalitelj ističe da je 29. siječnja 2023. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom i prijedlog za određivanje mjere osiguranja sukladno članku 118. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17 i 36/22). Povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka prvostupanjski je sud rješenjem od 26. svibnja 2023. pokrenuo prethodni postupak te je dužniku postavljen privremeni upravitelj kojemu je dan zadatak da utvrdi imovinu dužnika, zatim da ispita je li ta imovina dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka, postoji li na strani dužnika stečajni razlog te koliki je iznos predvidivih troškova prethodnog i stečajnog postupka. Nadalje iz pobijanog rješenja proizlazi da je prijedlog za osiguranje odbijen jer „eventualnom statusnom promjenom na strani dužnika ne bi nastupile takve promjene njegovog imovinskog položaja koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne”. Žalitelj ističe da je dužnik osnovan spajanjem društava Meta nekretnine d.o.o. i Solution Flash d.o.o., da se u trenutku brisanja prednika dužnika Meta nekretnine d.o.o. vodio postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj St-2353/21 radi odlučivanja o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka te da su u trenutku provedbe te statusne promjene spajanja postojali uvjeti za otvaranje stečajnog postupka nad pravnim prednikom dužnika. Nadalje, taj je postupak obustavljen upravo zbog provedbe statusne promjene spajanja odnosno zbog prestanka postojanja (brisanja iz sudskog registra) pravnog prednika dužnika. Žalitelj ističe da je smisao mjere osiguranja da se spriječe nastupi takvih promjena imovinskog položaja dužnika koje bi za vjerovnika mogla biti nepovoljne, a raspolaganje dužnika vlastitom imovinom odnosno provedbom statusne promjene bi dovelo do obustave postupka što za vjerovnike može imati nepovoljan učinak koji se ogleda u tome što bi se zlouporabom prava onemogućilo donošenje meritorne odluke što je legitiman interes vjerovnika. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da sud uopće nije uzeo u obzir navedene činjenice nego je odluku utemeljio na činjenici da se odredbama Zakona o trgovačkim društvima predviđa osiguranje tražbina vjerovnika u slučaju statusnih promjena dužnika, što uopće nije predmet ovog postupka odnosno na činjenici da je člankom 541. stavkom

2. Zakona o trgovačkim društvima propisano adekvatno osiguranje od opstrukcije stečajnog postupka, ali samo u slučaju da dužnik pokuša izbjeći otvaranje stečaja provedbom statusne promjene pripajanja. Žalitelj osporava i zaključak suda da novom statusnom promjenom ne bi mogle nastupiti promjene imovinskog položaja dužnika koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne neovisno o tome što se statusna promjena pripajanja odnosno spajanja ima smatrati kao raspolaganje imovinom društva. Stoga žalitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da preinači pobijano rješenje i sukladno članku 118. Stečajnog zakona zabrani dužniku raspolaganje imovinom odnosno da mu zabrani raspolaganje imovinom bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja, a podredno da pobijano rješenje ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje; žalitelj potražuje trošak drugostupanjskog postupka u ukupnom iznosu od 25.549,14 EUR.

Žalba je dostavljena dužniku na očitovanje. Dužnik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je prvostupanjski sud donio u potpunosti zakonito i osnovano rješenje te su navodi predlagatelja bez utemeljenja u ikakvim dokazima i činjenicama. Dužnik u odgovoru na žalbu navodi odredbe Zakona o trgovačkim društvima na koje se odredbe u obrazloženju pobijanog rješenja pozvao prvostupanjski sud te ističe kako predlagatelj u žalbi očito insinuiira da će dužnik biti sudionikom statusne promjene radi osujećivanja namirenja tražbine vjerovnika, no o tome nije dostavio nikakve konkretne dokaze svoje tvrdnje. Dužnik se također poziva na dio obrazloženja odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5953/18 od 31. listopada 2018. prema kojoj pripajanje društva predstavlja statusnu promjenu, a ne raspolaganje njegovom imovinom. Dužnik stoga predlaže da drugostupanjski sud odbije žalbu i potvrdi pobijano rješenje uz obvezu predlagatelja da dužniku naknadi trošak drugostupanjskog postupka u iznosu od 21.341,82 EUR / 160.799,97 kn.

3. Žalba predlagatelja je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio rješenje koje nije pravilno i na zakonu osnovano.

4. Odredbom članka 118. stavka 1. Stečajnog zakona je propisano da će sud rješenjem o pokretanju prethodnoga postupka ili naknadnim rješenjem, na zahtjev podnositelja prijedloga ili po službenoj dužnosti, odrediti sve mjere koje smatra potrebnim kako bi se spriječilo da do donošenja odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnoga postupka ne nastupe takve promjene imovinskog položaja dužnika koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne, dok prema stavku 2. istoga članka Stečajnog zakona sud može osobito imenovati privremenoga stečajnog upravitelja uz odgovarajuću primjenu Stečajnog zakona o izboru i imenovanju stečajnoga

upravitelja (točka 1.) i zabraniti raspolaganje imovinom dužnika ili odrediti da dužnik može raspolagati svojom imovinom samo uz prethodnu suglasnost suda ili privremenoga stečajnog upravitelja (točka 2.).

Iz spisa proizlazi da je predlagatelj u svom prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, osim samog tog prijedloga, predložio i donošenje rješenja o određivanju dvaju mjera osiguranja i to: a) da se dužniku imenuje privremeni stečajni upravitelj te b) da mu se zabrani raspolaganje imovinom odnosno raspolaganje imovinom bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja (str. 8. spisa). Nadalje, iz tog prijedloga proizlazi da je predlagatelj obje mjere osiguranja predložio navodeći da se nad pravnim prednikom dužnika Meta nekretnine d.o.o. vodio prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka i to još od 25. rujna 2015. (poslovni broj St-284/15, kasnije pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalnom službom u Karlovcu poslovni broj St-2535/21) te je taj postupak obustavljen jer je Meta nekretnine d.o.o. brisan iz sudskog registra uslijed toga što je u sudskom registru provedena statusna promjena spajanja tog društva i Solution flash d.o.o. (jedan dan nakon ročišta na kojem se raspravljalo o uvjetima za otvaranje stečaja); osim toga, predlagatelj je naveo i činjenicu da pravni prednik dužnika Meta nekretnine d.o.o. i dužnik imaju iste osobe osnivača/člana društva (Mijo Šarić) i direktora (Jozo Šarić), a to proizlazi izvatka iz sudskog registra za dužnika sa str. 195.-196. spisa i iz povijesnog izvatka iz sudskog registra za Meta nekretnine d.o.o. u kojeg je ovaj sud izvršio uvid.

Postupajući po tom prijedlogu/prijedlozima, prvostupanjski je sud rješenjem poslovni broj St-318/23-11 od 26. svibnja 2023. sa str. 184.-187. spisa pokrenuo prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom (točka I. izreke tog rješenja) te je dužniku postavljen privremeni stečajni upravitelj (točka II. izreke tog rješenja) kojem je prvostupanjski sud točkom III. izreke rješenja dao određene zadatke što mora činiti. Prema tome, prvostupanjski sud je na temelju istih činjenica koje je predlagatelj naveo u svom prijedlogu za osiguranje odredio samo jednu mjeru osiguranja (imenovao je odnosno „postavio je” privremenog stečajnog upravitelja), no nije odlučio i o drugoj mjeri osiguranja čije je određivanje predložio predlagatelj stečaja. Upravo zbog navedenog, predlagatelj je pravovremenim podneskom od 29. svibnja 2023. u smislu članka 339. stavka 1. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 10. Stečajnog zakona predložio donošenje dopunskog rješenja kojim i se odredila (i) druga mjera osiguranja zabrane raspolaganja imovinom dužnika bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja te je kao razlog toga (ponovio) da „jedini učinak određivanja predložene mjere bilo bi (..) onemogućavanje dužnika da ponovno provede statusnu promjenu s ciljem izbjegavanja otvaranja stečajnog postupka za koji su ispunjeni apsolutno svi zakonom propisani uvjeti” (str. 198. spisa). Postupajući prema tom prijedlogu, prvostupanjski je sud donio pobijano rješenje.

5. Prvostupanjski je sud pogrešno ocijenio da nastupanjem statusne promjene na strani dužnika predlagatelj ne bi trpio nepovoljne posljedice jer je člankom 541. stavkom 2. Zakona o trgovačkim društvima (koja se odnosi na statusnu promjenu pripajanja društava s ograničenom odgovornošću) propisano ako je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad pripojenim društvom, a o prijedlogu još

nije odlučeno u trenutku upisa pripajanja u sudski registar u kojem je upisano društvo preuzimatelj, odluka o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka donijet će se u odnosu na društvo preuzimatelja. Ako je u trenutku upisa pripajanja u sudski registar u kojem je upisano društvo preuzimatelj nad pripojenim društvom pokrenut prethodni postupak u skladu s odredbama propisa zakona kojim se uređuje stečajni ili drugi odgovarajući postupak, taj će se postupak nastaviti nad društvom preuzimateljem. Ako se pri tome na strani društva preuzimatelja nađu obveze iz dvostranoobveznih ugovora koje do trenutka pripajanja nijedna strana nije potpuno ispunila, a koje su međusobno nespojive ili čije bi ispunjenje bilo za društvo preuzimatelja posebno nepravično, njihov se opseg pravično određuje, uzimajući u obzir ugovorna prava svih strana.

Naime, osim statusne promjene pripajanja, Zakon o trgovačkim društvima predviđa i statusne promjene spajanja i podjele trgovačkih društava, no za statusne promjene spajanja i podjele (razdvajanja ili odvajanja) s osnivanjem nije propisano da se odredba članka 541. stavka 2. tog Zakona primjenjuje na odgovarajući način. Prema tome, budući da se prema odredbi članka 548. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima kod statusne promjene spajanja dvaju društava s ograničenom odgovornošću ne primjenjuje odredba članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima, a pravni prednik dužnika je prestao postojati upravo provođenjem statusne promjene spajanja s društvom Solution flash d.o.o. čime je osnovan dužnik Meta Solution d.o.o., to se sud prvog stupnja u obrazloženju pobijane odluke pogrešno pozvao na odredbu članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima. Naime, upravo zato što je pravni prednik dužnika prestao postojati provođenjem statusne promjene spajanjem, a postoji mogućnost da ponovno član društva dužnika donese odluku da se društvo dužnika spoji bilo s novim trgovačkim društvom (kojeg on može osnovati tijekom predstečajnog postupka) ili s već postojećim trgovačkim društvom čiji je on jedini član, čime bi izigrao i ovaj (pokrenuti) stečajni postupak, ali i vjerovnike dužnika, mišljenje je ovog suda da je prvostupanjski sud trebao ispitati postojanje te mogućnosti i, ovisno od navedenog, donijeti odluku o opravdanosti mjere osiguranja zabrane raspolaganja imovinom dužnika bez suglasnosti suda ili privremenog stečajnog upravitelja.

Jednako tako, budući da se (samo) kod statusne promjene podjele s preuzimanjem u smislu članka 550.r stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima na odgovarajući način primjenjuje odredba članka 541. stavka 2. tog Zakona, no, ne i na statusnu promjenu podjele s osnivanjem kod koje nastaje novo odnosno nova društva, kod takve statusne promjene moguće je jednako kao i kod spajanja da cjelokupna imovina društva prijeđe na nova društva (razdvajanje s osnivanjem) odnosno da dio te imovine prijeđe na novoosnovano društvo ili novoosnovana društva (ako se radi o statusnoj promjeni podjeli odvajanja s osnivanjem).

Pri tome, iako je odredbama članka 523. stavka 1., članka 533. stavka 1. i članka 550.o Zakona o trgovačkim društvima propisana određena zaštita vjerovnika dužnika kod pripajanja, spajanja i podjele trgovačkih društava, tim statusnim promjenama dolazi do raspolaganja imovinom dužnika što svakako ima utjecaja na mogućnost ukupnih namirenja potraživanja vjerovnika (izvan stečajnog postupka). Upravo zbog navedenog, ni navedene odredbe o zaštiti vjerovnika iz Zakona o

trgovačkih društvima na koje se u obrazloženju pobijane odluke pozvao prvostupanjski sud nisu odlučne za (ne)određivanje predložene mjere osiguranja u ovom prethodnom postupku.

Slijedom navedenog, žalba predlagatelja je osnovana pa je stoga sukladno članku 380. točki 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona pobijano prvostupanjsko rješenje valjalo ukinuti i predmet vratiti sud prvog stupnja na ponovan postupak.

U nastavku postupka sud prvog stupnja će, a s obzirom na činjenicu da je nad pravnim prednikom dužnika već vođen prethodni stečajni postupak koji je obustavljen uslijed prestanka te pravne osobe zbog provedbe statusne promjene spajanjem i na činjenicu da je i kod pravnog prednika dužnika i kod dužnika jedini član društva ista osoba, ponovno ispitati je li predložena mjera zabrane raspolaganja imovinom odnosno zabrane raspolaganja imovinom bez prethodne suglasnosti suda ili stečajnog upravitelja potrebna da bi se spriječile promjene imovinskog položaja dužnika koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne. Ovisno od navedenog, sud prvog stupnja će donijeti novu na zakonu osnovanu odluku.

6. Zahtjev predlagatelja za naknadu troška žalbenog postupka je valjalo odbiti kao neosnovan jer prema članku 20. Stečajnog zakona svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka (osim ako Stečajnim zakonom nije drugačije određeno, što ovdje nije slučaj).

Nadalje, odluka suda o dosudi troška postupka dužniku ovisi o tome hoće li sud otvoriti stečaj nad dužnikom (u kojem slučaju će se raditi o troškovima stečajnog postupka iz članka 155. točke 1. Stečajnog zakona koji se namiruju iz stečajne mase prema članku 154. stavku 1. Stečajnog zakona). Osim toga, ako se i ne otvori stečajni postupak nad dužnikom jer je dužnik do završetka prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje, tada bi troškove provedenog postupka prema članku 128. stavku 9. Stečajnog zakona trebao snositi dužnik, a samo ako bi sud odbio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, tada bi svojom odlukom odlučivao i o tome tko je dužan naknaditi troškove postupka (članak 128. stavak 7. Stečajnog zakona). Prema tome, budući da odluka suda o tome da li dužnik osnovano potražuje trošak postupka u povodu pravnog lijeka ovisi o tome kako će sud odlučiti o prijedlogu predlagatelja za otvaranjem stečajnog postupka, to je ovaj sud odlučio da će o zahtjevu dužnika za naknadom troška žalbenog postupka sud odlučiti u odluci o tom prijedlogu.

Zagreb, 7. studenoga 2023.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3085e-fca8a**

Kontrolni broj: **06738-2b63e-3a14e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.